

Tamen★Plu

OFICIALA ORGANO DE ESPERANTO EN SUDAŬSTRALIO.

JUNIO 2008, JARKOLEKTO 27

Redaktanto: Bob Felbi – tel (08) 8242 1460 – 6 Dorset Street, Semaphore Park, S.A. 5019

esperantobob@iprimus.com.au

Legeblas ankaŭ interrete: www.gazetejo.org

”Je kioma horo foriros la buso?”

“Kiam ajn.”

“Nu bone, ĉu ni diru post unu horo?”

Pagintaj membroj de Esperanto en SudaŬstralio:

Margaret Furness. Dan kaj Ashika Ehlers. Eileen Jones. Sandor Horvath kaj familio. Indrani. La familio Steele. Finnur Larusson. Pat Palmer. Nancy Roy. La familio Linnane. Audrey kaj Bob.

La edzino de skoto stiras la aŭtomobilon. Subite ŝi ekkriegas: “Mac, la bremsoj ne funkcias!”

Mac: Trankviliĝu kaj provu kolizii kun io malmultekosta!”

Gravaj Esperanto-eventoj:

Merkredon la 4an de junio ni renkontiĝos en la Komunumejo en Clarence Park je la 18a horo.

Ekskurso al Price sabaton la 14an de junio. Ni alvenu al la dana flago ĉe ”Ehlers Stugan”, 1 Parnell Terrace, Price, je la 10a horo.

Merkredon la 2an de julio ni renkontiĝos en Clarence Park je la 18a horo.

La Universala Kongreso de Esperanto okazos en la belega ĉefurbo de Esperantujo, Roterdamo, Nederlando de la 19a ĝis la 26a de julio, 2008.

Tuj poste la Internacia Vegetarana Unio festos sian centjariĝon en Dreseno, Germanujo.

Ankaŭ TEVA (Tutmonda Esperantista Vegetarana Asocio) festos sian centjariĝon en 2008.

Sabaton la 19an de julio ni ekskursos al la malnova malliberejo en Adelajdo.

La Sepa Tutamerika Kongreso okazos de la 12a ĝis la 18a de julio 2008 en Montrealo, Kanado.

Merkredon la 6an de aŭgusto ni renkontiĝos en Clarence Park je la 18a horo.

Sabaton la 23an de aŭgusto ni ekskursos al la ŝipmuzeo en Adelajdhaveno.

De la 23a ĝis la 30a de aŭgusto 2008 okazos la 34a Internacia Semajno de Esperanto en Sète, Francujo.

Merkredon la 3an de septembro ni renkontiĝos en Clarence Park je la 18a horo.

Sabaton la 20an de septembro ni ekskursos al la zoologia ĝardeno Monarto.

Merkredon la 1an de oktobro ni renkontiĝos en Clarence Park je la 18a horo.

Sabaton la 18an de oktobro ekde la 17a horo ni kantados ĉe Indrani, 71 Hindmarsh Circuit, Mawson Lakes, S.A. 5095. Telefonnumero (08) 8285 3128.

Merkredon la 5an de novembro ni renkontiĝos en Clarence Park je la 18a horo.

Merkredon la 3an de decembro ni renkontiĝos en Clarence Park je la 18a horo.

De la 11a ĝis la 25a de januaro 2009 la Somerkursaro de Aŭstralia Esperanto-Asocio okazos en "International House" en la belega urbo Sidnejo.

La Universala Esperanto-Kongreso okazos en 2009 en la belega urbo Bjalistoko, Polujo.

Laboris du viroj en fabriko. Diris unu el ili: "Ĉu vi bonvolos helpi min trovi mian orelon?"

La alia viro: "Ĉu estas ĉi tiu?"

La unua viro: "Ne, mia devas havi krajonon malantaŭ si!"

De la redaktantoj de "El Popola Ĉinio"

La 8an de aŭgusto okazos en Pekino la 29aj Olimpikoj. La stafetado de la olimpika torĉo komenciĝis en Pekino la 31an de marto. En la 130 tagoj antaŭ la inaŭguro de la Pekinaj Olimpikoj la torĉo trapasos kvin kontinentojn kaj atingos 134 ĉinajn kaj alilandajn urbojn, provincojn kaj regionojn. Nun la stafetado estas daŭrigata. Dum la stafetado en Britujo kaj Francujo, iuj fortoj tibetaj intencis malhelpi ĝin. Ili eĉ rabis for la torĉon de handikapita torĉoportantino.

Tio igis nin pensi pri la serioza perforta evento okazinta la 14an de marto en Lasao, Tibeto, en kiu 18

senkulpaj civitanoj estis mortigitaj, 382 vunditaj, el kiuj 58 tre serioze. Krome, unu policano perdis sian vivon. Ĉion ĉi tion instigis la kliko de Dalaj-Lamao cele al sendependigo de Tibeto.

La 26an de marto raportista grupo konsistanta el 19 veturiloj el Usono, Britujo, Rusujo, Japanujo, Singapuro, Koreujo, Kataro, Hongkongo, Tajvano kaj la ĉeftero ĉina iris al Tibeto por enketi pri la perforta evento.

La 28an kaj 29an de marto, diplomatoj el Brazilo, Japanujo, Kanado, Eŭropa Unio, Britujo, Germanujo, Francujo, Italujo, Hispanujo, Slovenujo, Singapuro, Tanzanio, Aŭstralio, Rusujo kaj Usono vizitis Lasao por enketadi pri la serioza evento perforta. Ili rigardis vendejojn kaj lernejojn damaĝitajn dum la evento, vunditajn soldatojn, policanojn, kuracistojn kaj senkulpajn popolanojn. Ili kunsidis kun diversrondaj personoj el Tibeto. La ĉina registaro invitis ankaŭ aliajn alilandanojn al Tibeto por ke tiuj havu propraokulan sperton.

Ni faris raporton ankaŭ pri la evento en nia reta EPĈ. Nun plaĉus al ni scii kiel raportis viaj lokaj ĵurnaloj pri la stafetado de la olimpika torĉo kaj la evento okazinta en Lasao. Kion vi opinias?

Kun koraj salutoj, la redaktistoj de "El Popola Ĉinio"

F-ino Deirdre volonte dungigis kiel privatsekretariino. "Mi povas stenografi 125 silabojn en nur unu minuto", ŝi diras.

Skuas sian kapon la oficestro: "M-m-mi n-n-ne po-o-vas dikti tiom rapi-i-de..."

Kiel jam konate, al Jens Galschiøt kaj liaj kolegoj estis la 26an de aprilo rifuzita eniro en Honkongan. Sed tio ne malhelpis lian intencon, ke la 8 metrojn alta kolono de malhonoro starigita kiel memorigilo pri la amasbuĉado sur la Placo de Ĉiela Paco en 1989, estu farbita, ĉar studentoj de la universitato de Honkongo kiel ankaŭ konataj membroj de la ĉina demokratimovado bazita en Honkongo, i.a. la prezidanto de la honkonga faka unuiĝo Cheuk Yan Lee, la poeto Szeto Wah, la advokato por homaj rajtoj Albert Ho, la aktivisto kaj artisto Longhair el kiuj pluraj membras en la parlamenta kunsidantaro, farbis ĝin.

Multaj televidstacioj kaj gazetaro el la tuta mondo raportis pri la farbado. Precipe la granda gazetara raportado pri la elĵetado de la danaj aktivistoj ekscitis la ĵurnalistojn. La aŭtoritatuloj de Honkongo pafis do sian propran piedon!

Diris Jens Galschiøt en sia skulptejo en Danujo: "Estas bonege vidi la bildojn el Honkongo. Mi scias nun, ke mia projekto TheColorOrange.net bone funkcias tute sen mia interveno. Tio pruvas, ke TheColorOrange nun estas neevitebla parto de la diskutoj pri OL-2008. Dum la olimpikaj Ludoj oni povas montri ke Ĉinujo ne plenumas siajn devojn rilate la homajn rajtojn."

"Ĉu vi permesas, ke mi edziĝu al via filino?"

"Pli bone estus, se vi unue demandus mian edzinon."

"Nu jes, se vi insistas, sed mi preferus havi vian filinon!"

La nova estraro de AEA

Ĉar Igor, pro personaj kialoj, sin eksigis el la estraro la 31an de marto, kaj Ĵeni Bishop kaj Gordon Coleman same faris, necesis trovi tri aliajn provizorajn estraranojn.

Laŭ la statuto la estraro rajtas tion fari. La nova estraro de AEA do ekde la 1a de aprilo konsistas el:

Prezidanto: Dianne Lukes.

1a vicprezidanto: John Abood.

2a vicprezidanto: Jonathan Moylan.

Sekretario: Miranda Lutz.

Vicsekretario: Kay Andersen.

Kasisto: Stephen Pitney.

Vickasisto: Penny Vos.

Du suĉinfanetoj kuŝas en siaj litetoj en la malsanuleja suĉinfanetejo.

"Mi estas knabo", diras unu el ili.

"Tion mi ne kredas", diras la alia.

"Nur atendu ĝis la flegistino foriros, tiam mi montros ion al vi".

Foriras la flegistino, kaj la suĉinfaneto forprenas la litkovrilon. "Nun rigardu, mi surhavas bluajn ŝtrumpetojn!"

La somerkursaro de AEA

Por aliĝi bonvolu musumi sur aesk@esperanto.org.au
Por legi pli musumu sur www.aesk.esperanto.org.au

“Bonan tagon, mi devas ripari akvoellasan tubon.”

“Vi eraras, ni ne havas akvoellasan tubon.”

”Ĉu mi ne estas ĉe s-ro Juliano?”

“Ne, li transloĝiĝis antaŭ tri jaroj.”

“Nu, unue oni telefonas por helpo, kaj tiam oni senaverte transloĝiĝas.. .”

Se vi deziras aĉeti la novan 7an eldonon de la elstara gramatiklibro, “Lingvaj Resondoj por ĝuste uzadi Esperanton” (nun proksimume 300 paĝojn) bonestu mendi ĝin ĉe Marcelo Leereveld, 12 Heather Grove, Belgrave South, Viktorio 3160, kontraŭ nur \$23,00!

”Ĉu ŝi ne volas edziniĝi al vi? Devas esti alia viro en ŝia vivo.”

“Jes, vi pravas.”

“Kiu li estas?”

“Ŝia patro!”

Legu ankaŭ la bonan libron, “Mummy, why can’t we all speak the same language?” Mendu ĝin kontraŭ nur \$ 6,95 plus afranko \$1,95, rekte de la tre klera verkinto kaj esperantistino, Nicole Else, 1/359 Pacific Highway, Asquith, NSW 2077 aŭ perrete Nicole@cryogenic.net.

La najbarino al eta Klara: “Mi aŭdis ke doloris en via dento hieraŭ. Ĉu ĝi ankoraŭ doloras?”

”Mi ne scias, ĝi restas ĉe la dentkuracisto!”

Se vi deziras aĉeti la novan tre havindan libron “Rusoj loĝas en Rusujo” verkita de Anna Löwenstein, la edzino de Renato Corsetti, sendu \$15,00 al la Melburna Esperanto-Asocio.

Junulo post partoprenado en malseka festego, iris hejmen per taksio. Dum la veturado li komencis senvestigi sin, kaj la ŝoforo provis ĉesigi lian senvestigadon:

“Momenton”, li diris, “ni ankoraŭ ne estas ĉe via hotelo.”

“Kial vi ne diris tion antaŭe? Mi jam metis miajn ŝuojn ekster la pordon!”

La centjariĝo de Dana Esperantista Asocio

Nun ankaŭ la Dana Esperantista Asocio centjariĝis. Okazis sukcesplena festego kun pli ol 70 gastoj de la 18a ĝis la 20a de aprilo. La prezidanto de la asocio, Ileana Schröder, afable bonvenigis la gastojn el Danujo, Finnlando, Francujo, Germanujo, Italujo, Litovujo, Norvegujo, Portugalujo kaj Svedujo en la nova renkontiĝejo en “Kulturhuset” en Dortheasvej, Kopenhago.

La festo komenciĝis per jubilea tostado kaj oficialaj salutoj de en- kaj eksterlandaj samideanoj kaj amikemaj neesperantistoj. Nia honora gasto, prezidanto de la Itala Esperanto-Asocio, d-ro Renato Corsetti festparoladis. Li komparis la tiaman kaj nunan etosojn en la Esperanto-movado. Li emfazis la protektan rolon de Esperanto en mondo, en kiu ĉiuj lingvoj kaj kulturoj estas malgrandaj, sed tamen samtempe samvaloraj. Parolis Renato pri la maloptimismo de esperantistaj agantoj, kiuj spertas malkreskadon de la movado. Sed li opinias kreskon pro la reta interkomunikiĝo. La nuntempularo lernas kaj praktikas Esperanton pere de sia komputilo. Esperanto similas al la malbela anasido en la fabelo de H.C. Andersen – certe kaj sendube la homaro iam agnoskos la belegan cignon.

Tri distraĵoj okazis. Unue Wendy Meng brile pianludis komponaĵojn de Ĉajkovskij kaj Haydn. Post tiu trankvila kontribuo Dana Esperanto-Junulara Organizo treege amuze distris nin per la satira teatraĵo ‘Estis – Estas – Estos’. La lasta distraĵo estis la kantado de grupo el kvar (neesperantistaj) profesiaj kantistoj, kiuj esperante kantis kvar danajn kantojn. Finfine ĉiuj partoprenantoj kantis la himnon de Eŭropo kaj la Esperon.

La kultura posttagmezo finiĝis per la oficiala malfermo de la klereca ekspozicio pri la unua jarcento de la dana Esperanto-movado. Tiu estis la rezulto de grandega laboro de Mogens Rude Andersen kaj liaj kunlaborantoj Bent Jensenius kaj Torben Svendsen.

Betty Chatterjee

Mac la skoto sendis leteron al iu firmao demandante ĝin pri la prezo de neceseja papero.

Kelkajn tagojn poste li ricevis de la firmao grandegan katalogon. "Vidu paĝon 947" oni skribis, "tie vi trovos la prezon!"

Mac refoje skribis al ĝi dankante pro la katalogo, kaj aldonis, "ne plu urgĝas sendi la necesejpaperon!"

Naskiĝis viro antaŭ multaj jaroj, fakte en 1904. Tio sama okazis ankaŭ al multaj aliaj viroj, sed tiu ĉi viro estas speciala, ĉar li estis mia patro. Kompreneble li ne naskiĝis kiel viro, sed kiel knabo. Eĉ kiel knabeto, tre malgranda kaj malpeza li estis, sed tio ne daŭris longe.

Li naskiĝis en Kopenhago, same kiel mi, sed longan tempon antaŭ mi. Preskaŭ tuj post sia naskiĝo li transloĝiĝis al Jutlando, kie li plenkreskiĝis kaj lernis la plej necesan por daŭrigi sian vivon pli malpli sendepende. Tio daŭris nur 14 jarojn. Tiam li refoje transloĝiĝis, ĉi tiun fojon al Næstved en Sudselando. Tie li fariĝis bakistlernanto. Li estis bona, eĉ bonega bakisto kvankam li preskaŭ neniam laboris kiel bakisto, ĉar evidente ne estis manko de bakistoj en Danujo tiutempe. Li lernis ankaŭ veturigi aŭtomobilon, sed neniam posedis ion tian, ĉar li neniam havis sufiĉe da mono. Sed li bone biciklis. Li biciklis al sia laborejo. Ĝi situis tiom fore de lia hejmo, ke li estis jam preta por la enlitiĝo, kiam li atingis sian laborejon.

Post kiam li finis sian bakistlernadon li kune kun alia bakistlerninto decidis piediri al Germanujo. Multaj metilernintoj skandinavaj faris tion tiame. Ili havigis al si malgrandan tirveturilon sur kiun ili metis siajn malmultajn posedaĵojn kaj tiris ilin tra Danujo en Germanujon.

En Germanujo ili sukcesis trovi laboron en sekalpanfabriko en Hamburgo. Dum ili estis dungitaj tie la hamburgaj tagĵurnaloj anoncis, ke plej verŝajne dimanĉon la struto en la zoologia ĝardeno naskos strutidon. Nu, ni ĉiuj bone scias, ĉu ne? ke strutoj ne naskas idojn. La vero estas, ke oni atendis ke strutido elkoviĝos dimanĉon el strutovo en la zoologia ĝardeno de Hamburgo.

Ili ambaŭ iris tien por vidi kiel strutido eliras el strutovo. Multaj homoj staris ekster la zoologia ĝardeno atendante la malfermiĝon de la pordegoj. Fine ili estis

enlasataj kaj ĉiuj iris rekte al la strutejo. Tie ili staris kelkajn horojn ĝis fine iu anoncis, ke la strutovoŝelo preskaŭ senbrue rompiĝas, kaj fine oni ekvidis la strutideton. Longa kaj brua aplaŭdado sekvis, kaj iuj restis en la zoologia ĝardeno por vidi, kio alia okazos, dum iuj iris hejmen.

Kelkajn semajnojn poste niaj du bakistoj trovis sin en Sudgermanujo. Tie ili vidis sur altaĵo etan kapelon. Multaj homoj iris supren al la kapelo. Ili iris sur siaj genuoj, ĉar ili estis bonaj katolikoj. Ankaŭ mia patro kaj lia kamarado decidis iri supren al la kapelo. Doloris en iliaj genuoj, sed ili fine atingis la supron. Tiam ili iris malsupren, sed sur siaj piedoj. Ili ne estis tiom piaj kiom la katolikoj.

En ĝardeno ĉe Rejno pendis vestlavitaĵo. Ili decidis ŝanĝi siajn vestojn, ĉar sendube tiuj ne plu estis puraj post longa promenado tra Danujo, Hamburgo ktp. Ili do prenis la lavitaĵon kaj surŝnurigis siajn malpurajn vestojn.

Post longa tempo ili revenis al Danujo. Mia patro trovis laboron kiel helpkonstruisto. Venis iom post iom liaj tri infanoj. Ili havis belajn "kinder", kiel li ŝerce diris. Evidente li lernis kelkajn germanajn vortojn en Germanujo. Tion oni ja devas fari, ĉu ne? Li ĉiam pinĉis niajn vangojn dirante, ke ni havas belajn "kinder". Eble vi scias, ke "Kinder" signifas infanojn en la germana, sed en la dana tiu vorto signifas vangojn. Do, ni havis belajn vangojn.

Li evidente ne bone povis memori multajn germanajn vortojn, sed ofte, kiam alparolis lin germano, mia patro simple respondis: "Ja, Bahnhof". Tio signifas "jes, stacidomo". Mi supozas, ke se oni ne longan tempon uzadas fremdan lingvon, oni simple ĝin forgesas!

Eta kvinjara Sara rakontas al sia amikino, ke ŝi nun havas novan patron.

"Kio li nomatas?"

"Ivor Filipson."

"Li estas bona, lin ni havis pasintan jaron!"